

[Ib Christensen.]

EF-integrationsforholdet til USA er en interessant problemstilling, som jeg ikke her skal beskæftige mig så meget med, kun lige gøre opmærksom på, at i samme omfang, som USA opmuntres til at trække sig ud af Europa, vil de kræfter få vind i sejlene, der ønsker at opbygge en selvstændig europæisk forsvarsorganisation og forsvarspolitik, og omvendt: i samme omfang, som disse kræfter kommer igennem til USA, føle sig tilskyndet til at frigøre sig for sit engagement i Europa. Det betragter retsforbundet ikke som en lykke, fordi vi ser det således, at uanset at vi ikke mener, at blokpolitikken på lang sigt kan løse Danmarks sikkerhedsproblemer, er NATO-alliancen at foretrække fremfor en nyopbygget central- og vesteuropæisk supermagt, således som det nærliggende alternativ jo desværre er.

Hvad man end mener om NATO-alliancen, har den ikke forhindret, at der, med nogen langsommelighed, men dog også med en hel del succes, er foregået forhandlinger om styrkereduktioner og om sikkerhed, og disse forhandlinger kan vi selvfølgelig helhjertet støtte bliver fortsat.

Der er nogle spørgsmål, jeg videre vil stille ministeren på baggrund af hans redegørelse for det, der kaldes euro-gruppen. Det er jo interessant som medlem af folketinget og af det udenrigspolitiske nævn, udenrigsudvalget og markedsudvalget nu for første gang at stifte bekendtskab med noget, der hedder euro-gruppen, altså en gruppe af europæiske forsvarsministre, og jeg vil gerne have at vide, hvad formålet med denne gruppe er. Jeg vil gerne have nogle uddybende bemærkninger ud over de meget lapidariske bemærkninger, der står i redegørelsen. Jeg vil gerne have at vide, hvilke aftaler Danmark har indgået inden for denne euro-gruppe, hvilke forpligtelser vi har pådraget os, og af hvad indhold dette program er. For der er en klar antydning af, at her ligger spiren til en Europahær, idet ministeren siger, at sådanne fælleseuropæiske bestræbelser kan komme til at spille en vis rolle. Med den meget vage formulering ligger der i og for sig en antydning af, at spiren til en Europahær kan ligge her, og det ville da være rart, om folketinget nu i hvert fald får anledning til at drøfte, hvad der egentlig her er tale om.

Med hensyn til Mellemøsten kan vi selvfølgelig bifalde, at man står fast på sikkerhedsrådsresolutionerne, men denne fastståen på disse sikkerhedsrådsresolutioner har dog ikke modvirket, at vi stadig væk er underkastet en vis olieblokade, og det kunne tyde på, at den danske regering ikke tilstrækkeligt har pointeret, at dens synspunkter er i overensstemmelse og i fuldstændig overensstemmelse med de pågældende sikkerhedsrådsresolutioner.

Senere i sin tale afslører ministeren en periodevis forståelse af, at der er nogle væsentlige problemer, som også må spille en stigende rolle for dansk udenrigspolitik. Det ville være ønskeligt, om denne afsløring havde været mere fremtrædende, om den havde været, om jeg så må sige, en rød linje i ministerens erklæring, idet han taler om den sociale konflikt, der kan opstå inden for regionen med hensyn til de olieproducerende og de ikke-olieproducerende udviklingslande.

Her står vi ved en fundamental ting i hele denne problemstilling, nemlig spørgsmålet om holdningen til Mellemøsten og den tredje verden. Faren ved et tæt samarbejde med USA med hensyn til energipolitikken er jo, at der skabes en frontstilling over for den tredje verden, og dér synes jeg at regeringens politik, som den er kommet til udtryk i andre henseender, men også i denne erklæring, rummer en manglende forståelse for, hvad der er tale om af kræfter.

Jeg skal oplyse for dem, der måske ikke ved det, at 40 pct. af verdens befolkning sidder på 85 pct. af verdensproduktionen, at 36 pct. sidder på mindre end 3 pct. af verdensproduktionen, og at kløften, gabet, mellem de rige og de fattige lande som bekendt ikke bliver indsnævret. I denne situation er det efter vores opfattelse ganske uforvarsomt; at regeringen foretager en nedskæringspolitik over for u-landsbistanden. Vi kan bifalde, at vi fjerner den del af u-landsbistanden, der i realiteten er camoufleret dansk erhvervsstøtte; men at man skærer ned generelt, kan vi ikke acceptere, og det vil vi modsætte os. Dette er kortsynet sikkerhedspolitik og kortsynet og ansvarsløs politik på det lange sigt. Dette kan også være en replik til hr. Ninn-Hansen, der talte om, at man fra andre sider kom med urealistiske alternativer. Her er et alternativ, der